

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Φίλων Σιδηροδρόμου Τρικάλων εκφράζει τη βαθειά του θλίψη για το τραγικό δυστύχημα στα Τέμπη, που στοίχισε...

τη ζωή τόσων πολλών ανθρώπων.

Είναι αδύνατο να βρεθούν λόγια ικανά να παρηγορήσουν τις οικογένειες που θρηνούν τους αδικοχαμένους δικούς τους ανθρώπους.

Στη θέση αυτών των δυστυχισμένων ανθρώπων θα μπορούσε να είναι ο καθένας από μας. Την **Παρασκευή 3 Μαρτίου στις 8.30** το βράδυ θα συγκεντρωθούμε στον σιδηροδρομικό σταθμό των Τρικάλων για να εκφράσουμε σιωπηλά τη θλίψη μας και την αγανάκτησή μας για την απίστευτη αυτή σιδηροδρομική τραγωδία.

Πώς όμως φτάσαμε ως εδώ ;

Ήταν απλά η κακιά ώρα ή ήταν η προδιαγεγραμμένη κατάληξη μιας συνεχούς δεκαπεντάχρονης πορείας απαξίωσης, φθοράς και καταστροφής του σιδηροδρόμου στη χώρα μας;

Με το πρόσχημα της δήθεν εξυγίανσης, ο ΟΣΕ διαχωρίστηκε σε τέσσερις- πέντε διαφορετικές εταιρίες με αρμοδιότητες αλληλοεξαρτώμενες και αλληλοεπικαλυπτόμενες. Δύο από αυτές τις εταιρίες στη συνέχεια πουλήθηκαν στους Ιταλικούς σιδηροδρόμους οι οποίοι επιδοτούνται από το ελληνικό κράτος για να τις λειτουργούν.

Μεγάλα τμήματα σιδηροδρομικών γραμμών, ορισμένα μάλιστα ανακαινισθέντα με κόστος πολλών εκατομμυρίων ευρώ, εγκαταλείφθηκαν εντελώς.

Σύγχρονο τροχαίο υλικό αχρηστεύτηκε, ενώ ένα μεγάλο μέρος εκπαιδευμένου και έμπειρου προσωπικού μετατάχθηκε σε άλλες, άσχετες με την εμπειρία του, θέσεις στο δημόσιο.

Οι προσλήψεις στον ΟΣΕ σταμάτησαν και έτσι οι παλιοί εργαζόμενοι, όσοι έμειναν στον σιδηρόδρομο, σταδιακά έφταναν στη συνταξιοδότηση χωρίς να μπορούν να μεταφέρουν την εμπειρία τους σε νέους εργαζόμενους.

Τα δρομολόγια των τρένων, ιδιαίτερα στην περιφέρεια, περικόπηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό προς όφελος των ανταγωνιστικών οδικών μεταφορικών μέσων, ενώ οι τιμές των εισιτηρίων εκτοξεύτηκαν στα ύψη.

Πολλοί σταθμοί έκλεισαν και εγκαταλείφθηκαν στη φθορά του χρόνου και στη λεηλασία από κάθε είδους παραβατικές ομάδες, ενώ ως αποτέλεσμα της εγκατάλειψης αυτής, η κυκλοφορία των τρένων γινόταν πια, εδώ και καιρό, με αυξημένο κίνδυνο δυστυχήματος. Τα αυτοματοποιημένα συστήματα κυκλοφορίας, που τα χρυσοπληρώσαμε, δεν λειτούργησαν ποτέ ολοκληρωμένα, ενώ όπως αποκαλύπτεται τώρα, ο τρόπος εγκατάστασής τους μερικές φορές αχρήστευσε άλλα παλιότερα συστήματα ασφαλείας, που έπαψαν να λειτουργούν τη στιγμή μάλιστα που αυξάνονταν οι ταχύτητες των δρομολογίων.

Όλα αυτά τα έβλεπαν οι εργαζόμενοι στον σιδηρόδρομο και εγγράφως είχαν επανειλημμένα προειδοποιήσει για το δυστύχημα που ερχόταν με μαθηματική ακρίβεια. Κι έτσι αβίαστα προκύπτει το συμπέρασμα ότι ένα τραγικό γεγονός όπως αυτό των Τεμπών ή και ακόμα πολύ χειρότερο ήταν θέμα χρόνου για το πού και πώς θα συνέβαινε, όπως και τελικά δυστυχώς έγινε και συγκλόνισε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Τώρα πια το μόνο που μπορούμε να ελπίζουμε είναι να γίνει αυτή η τραγωδία αφορμή για να αλλάξει ριζικά η έως τώρα ανεργμάτιστη πολιτική της χώρας μας στον τομέα των μεταφορών και όχι μόνο.

Ας γίνουμε επιτέλους μια χώρα στην οποία τα κοινωνικά αγαθά θα προσφέρονται στους πολίτες με γνώμονα την εξασφάλιση της ποιότητας αλλά και της ίδιας της ζωής τους και όχι με γνώμονα το κέρδος και την εξυπηρέτηση των κάθε είδους ιδιοτελών συμφερόντων. Καλούμε λοιπόν όσους ανθρώπους μοιράζονται τα ίδια συναισθήματα και τις ίδιες ανησυχίες να είναι μαζί μας την Παρασκευή το βράδυ στις 8.30 έξω από τον σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης μας.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Βασίλης Τριανταφύλλου

Ο Γραμματέας

Βασίλης Τζαφόλιας